

[Ebba Strange]

Da vi i sin tid diskuterede bilstandsloven herinde i folketinget, lå der egentlig en aftale om, at når vi var færdige med at diskutere bilstandsloven, når den var vedtaget, så skulle vi have en stor generaldebat om de socialpædagogiske og sociale uddannelser i det hele taget, netop for at følge bilstandsloven op med en uddannelsesdebat om, hvad det egentlig er for uddannelser, vi bør have, eventuelt iværksætte nye, eventuelt forbedre de eksisterende, for at denne bilstandslov kan komme til at fungere efter hensigten ude omkring i kommunerne.

I mellemtiden fik vi så økonomisk krise i Danmark, arbejdsløshed og stramninger både på det ene og det andet område, og det var nok medvirkende til, at vi aldrig fik den uddannelsesdebat.

Men tingene sker jo alligevel, selv om vi ikke debatterer dem herinde i folketinget, og det, der er sket i de år, der er gået, siden bilstandsloven trådte i kraft på uddannelsesområdet, er altså, at der er blevet en mere og mere omfattende tendens til, at kommunerne ansætter kommunalt uddannede, mesterlæreuddannede, mennesker som sagsbehandlere i kommunerne – det seneste udspil omfattende en helt tredje form for uddannelse har vi jo set i Københavns kommune her for nylig – mens socialrådgiveruddannelsen er kommet i lavere kurs, i hvert fald i mange kommuner, angiveligt, efter nogle kommuners udsagn, fordi de er dyrere, de bruger flere af kommunens penge.

Jeg ved ikke, om en eventuel omformulering af § 29 skulle have præcis den ordlyd, fru Tove Jørgensen her foreslår, men jeg er helt enig i de tanker, der ligger bag, nemlig at vi burde interessere os meget mere for, at det var kvalificeret uddannede folk, der varetog det rådgivningsarbejde, der skal foregå.

Der er også meget historie i, at fru Tove Jørgensen foreslår, at, § 133, stk. 2, udgår. Jeg husker alle de debatter, vi havde. Vores nye socialminister svarer naturligvis det, han skal svare, som også blev svaret, dengang vi debatterede det i forbindelse med bilstandsloven, at de ting kan ikke adskilles. Jeg siger, ligesom jeg sagde dengang for mange år siden: jeg tror ikke på det. Selvfølgelig kunne en kommune adskille sin administration fra sit behandlingsarbejde. Det er noget andet, der ligger i det. Men tiden er, det er jo helt tydeligt efter debatten i dag, i hvert fald ikke

inde til at ændre det forhold nu. Jeg håber, det bliver ændret en dag, for jeg tror, det er den eneste mulighed, vi har for at opprioritere det opsøgende, det vejledende og det rådgivende arbejde. Jeg tror på den anden side nok, at også den nye socialminister bliver nødt til at give mig ret i, at de tanker, der lå i bilstandsloven om, at der skulle lægges vægt på forebyggelse og vejledning og opsøgende arbejde, altså ikke er kommet til udfoldelse på den måde, som det egentlig var bilstandslovens fædres tanke. Det skyldes selvfølgelig først og fremmest den store arbejdsløshed, at bilstandskontorerne har fået så travlt med så mange andre ting, men jeg tror altså også, det skyldes, at der er et område her, der er holdt uden for refusionen, og som man derfor ikke har den samme økonomiske tilskyndelse til at opprioritere. Jeg er lige så overbevist i dag, som jeg var i 1976 eller 1974, da loven blev vedtaget herinde, om at det faktisk var dér, man burde sætte ind, for så kunne man i realiteten spare nogle udgifter på et senere tidspunkt.

Med hensyn til de andre ting, der ligger i lovforslaget, så tror jeg nok, socialistisk folkeparti var det eneste parti, der gav de ting nogle venlige ord med på vejen i den betænkning, der blev afgivet af socialudvalget i sidste samling. Vi støtter nedsættelsen af forældrebetalingen for daginstitutioner, sådan som de er beskrevet her, og vi vil godt overveje den ændrede byrdefordeling. Der bliver jo ikke megen grund til det, for der er ingen stemning for det i dette hus. Hvis vi skulle ind i en generaldebat om det, så tror jeg nok, jeg ville anlægge et mere nuanceret syn på byrdefordelingen. Det har jeg gjort ved tidligere lejligheder. Jeg har lige nævnt § 28, som jeg mener skal omfattes af refusionerne, og jeg mener også, at nogle af områderne i bilstandsloven i hvert fald burde have en bedre statsrefusion, f. eks. daginstitutionsområdet, men jeg er ikke sikker på, at jeg uden en meget grundig debat ville sige, at hele bilstandsloven skulle have en 75 pct. refusion.

Med hensyn til de økonomiske beregninger, som kommunisterne har lavet i forbindelse med lovforslaget, så ser de jo meget elegante ud. Man får sparet nogle penge, og så får man dem tjent igen, hvorved der i virkeligheden ingen udgifter er knyttet til forslaget. Jeg er ikke helt sikker på, at de holder. Jeg har ikke regnet dem nøje igennem,